

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. évi június hó 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2019. február 12. napján kelt 28.B.1652/2016/331. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az ítélet fejrészből mellőzi a „büntető” tárgyalásra utalást.

A kényszerintézkedésre vonatkozó adatokat akként helyesbíti, hogy I. r. és II. r. és III. r. vádlott helyesen 2015. augusztus 8. napjáig volt bűnügyi őrizetben.

I. r. vádlottat helyesen **Magyarország** területéről tekinti kiutasítottnak.

II. r. vádlott büntetését 7 év 6 hónap szabadságvesztésre és 8 év Magyarország területéről való kiutasításra enyhíti.

III. r. vádlott terhére rótt cselekményt társtettesként követte el.

A vádlottal szemben kiszabott büntetést 7 év szabadságvesztésre és a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 7 évre súlyosítja.

I. r. és II. r. vádlottal szemben a vagyonek Kobzásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

IV. r. vádlottal szemben a közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak, a vele szemben elrendelt vagyonek Kobzás összegét 3 401 310,- (hárommillió-négyszázegyezer-háromszáztíz) Forintban állapítja meg.

II. r. vádlott tekintetében a 257 500,- (kettőszázötvenhétezer-ötszáz) Ft és 370 (háromszázhetven) EUR tekintetében mellőzi a vagyonek Kobzás biztosításának visszatartására vonatkozó rendelkezést.

III. r. vádlott tekintetében a személyi adatok közül mellőzi a tartózkodási hely megjelölését.

IV. r. vádlott anyja neve helyesbítésre került.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

I. r., II. r. és IV. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárásban felmerült 267 845,- (kettőszázhatvanhétezer-nyolcszáznegyvenöt) Ft bűnügyi költségből 60 325,- (hatvanezer-háromszázhuszonöt) Ft bűnügyi költséget III. r. vádlott

köteles az államnak megfizetni, míg 207 520,- (kettőszázhétezer-ötszázhusz) Ft az állam terhén marad.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék 2019. február 12. napján kihirdetett 28.B.1652/2016/331. számú ítéletében I. rendű, II. rendű, III. rendű, és IV. rendű vádlott bűnösségét kábítószer- kereskedelem büntetében (Btk.176.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés) mondta ki azzal, hogy a bűncselekményt I., II. és IV. rendű vádlott társtettesként, míg III. rendű vádlott bűnsegédként követte el.

Ezért

- I. rendű vádlottat, mint különös visszaesőt 15 év szabadságvesztésre és a Magyar Köztársaság területéről végleges kiutasításra,
- II. rendű vádlottat 10 év szabadságvesztésre és a Magyar Köztársaság területéről végleges kiutasításra,
- III. rendű vádlottat, mint különös visszaesőt 6 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra,
- IV. rendű vádlottat, mint különös visszaesőt 12 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát valamennyi vádlott esetében fegyházban határozta meg.

Az I. rendű vádlottal szemben a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 4.B.XXI.569/2012/65. számú ítéletével alkalmazott feltételes szabadságot megszüntette.

Megállapította, hogy I. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, továbbá, hogy II. rendű vádlott esetében a büntetés kétharmadának, III. és IV. rendű vádlott esetében a büntetés háromnegyedének letöltése a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja.

A szabadságvesztés végrehajtásával vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte.

I., II. és IV. rendű vádlottal szemben egyenként 1.133.770 Ft erejéig vagyoneklobzást rendelt el.

Az eljárás során lefoglalt bűnjelek egy részét elkobozta, más részét – lefoglalás megszüntetése mellett – vádlottaknak, illetve a tulajdonosaiknak rendelte kiadni.

A nyomozás során II. rendű vádlottól lefoglalt 257.500 Ft és 370 € lefoglalását megszüntette, és azt kiadni rendelte II. rendű vádlott részére a vele szemben megállapított vagyoneklobzás és bűnügyi költség biztosítására való visszatartás mellett.

Rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselése felől.

Az ítélet ellen az ügyész III. rendű vádlott terhére jelentett be fellebbezést a társtettesi elkövetői alakzat megállapítása, valamint a büntetés súlyosítása, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása érdekében, I., II. és IV. rendű vádlottak vonatkozásában az ítéletet tudomásul vette.

Védelmi oldalról I. rendű vádlott és védője a megállapított tényállás ellen felmentésért, II. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, III. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a téves minősítés miatt, IV. rendű vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.26/2017/30-I. sz. átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást, a védők által kifogásolt eljárási kérdésekre indokolásában részletesen kitért, megalapozott indokát adta a bizonyítékok felhasználhatóságával kapcsolatban hozott döntésének. A vád tárgyává tett, a cselekmény elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte és értékelési körébe vonta, a bizonyítékok mérlegelésével csaknem teljes körű tényállást állapított meg. Az ügyészi álláspont szerint ugyanakkor az indokolás 59. oldal 7. bekezdés utolsó mondatát át kell emelni a tényállás 14. oldal utolsó előtti bekezdésébe, figyelemmel arra, hogy az a jogkövetkezmény megítélése szempontjából releváns adatokat tartalmaz. A tényállás ezen kiegészítéssel megalapozott.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és annak minősítése is törvényes, III. rendű vádlottat kivéve. Az átirat hivatkozik az 1/2007. Büntető jogegységi határozatra, illetve a BH 2017. 144. számú esetére is, miszerint a kábítószer kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése önmagában is kereskedésnek számít. Az ügyészség érvelése szerint a III. rendű vádlott terhére megállapított elkövetési magatartásokból azt lehet megállapítani, hogy a kábítószer kereskedelmi folyamat egyik láncszeme volt, és mint a kereskedelmi tevékenység célját ismerő és annak eredményessége érdekében közreműködő személy ő is társtettesként vonható felelősségre. Utóbbira figyelemmel a bűnösségi körülmények között III. rendű vádlottnál a részesi magatartás mint enyhítő körülmény nem áll fenn, az esetében alkalmazott büntetés - előéletére és a társtettesi elkövetési alakzat is figyelemmel - aránytalanul enyhe, vele szemben lényegesen hosszabb tartamú fegyházbüntetés és az igazodó közügyektől eltiltás kiszabása szükséges.

Az ügyészség úgy ítélte meg, hogy a I. II. és IV. rendű vádlottak esetében kiszabott büntetések mindenben megfelelnek a büntetési céloknak és a belső arányosság követelményének.

Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítélet tábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét III. rendű vádlott vonatkozásában változtassa meg, az elkövetői alakzatot módosítsa, a büntetést súlyosítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

I. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen fellebbezése írásbeli indokolásában írtakat fenntartotta. Kiemelte, hogy az ítélet részben megalapozatlan, mert részben felderítetlen, a tényállás részint ellentétes az ügy iratok tartalmával, továbbá az elsőfokú bíróság tényről tényre helytelenül következtetett és tévesen vont következtetést a vádlott bűnösségére is. Az ügy iratai védenccselekvőségére 2015. július 16. napját megelőző időszakra vonatkozóan semmilyen bizonyítékot nem tartalmaz. A vádlott feltételezett tevékenységére a bíróság csak a későbbi titkos adatszerzés során beszerezett lehallgatási anyag virágnyelven történő beszélgetéseiből, cellainformációkból próbált következtetni. Ezen bizonyítékoknak a vádlotti vallomásokkal történő összevetése alapján azonban helytelenül jutott arra a következtetésre, hogy I. r. vádlott kábítószer-kereskedelemben vett részt és téves ténybeli következtetést tartalmaz az ítélet a tekintetben is, hogy a vádlottak egymás közt egyenlő arányban osztották meg a kábítószer árát. Az értékelt bizonyítékok törvényességével és felhasználhatóságával kapcsolatban kifejtette, hogy az ítéleti tényállásban szereplő kábítószer beszerzésére és átadására a fedett nyomozó felhívása nélkül nem is került volna sor, az tehát semmiképpen sem tekinthető "álvásárlásnak". Egyik vádlott sem "hajlott" bűncselekmény elkövetésére, hanem azt azért követték el, mert a fedett nyomozó őket arra rábírta. A védő hivatkozott az elkövetéskor hatályos Rendőrségről szóló törvény rendelkezésére, miszerint a titkos információgyűjtési tevékenység bűncselekmény provokálására nem terjedhet ki, a hatósági felbujtás a bizonyítékok törvényességét kizárja. Hivatkozott arra is, hogy a szlovák nyomozók tevékenysége törvénytelen volt, a fedett nyomozó bevonása nem felelt meg a szlovák eljárási szabályoknak, mert a július 16-án történt cselekményre vonatkozóan engedéllyel nem rendelkeztek. Érvelése szerint

rendőrségi felbujtás eredményeként beszerzett valamennyi, a vádlottak terhére szolgáló, törvénybe ütköző módon beszerzett bizonyítékot ki kell zárni az eljárásból a Be.167.§ (5) bekezdése szerint. E tekintetben a védő utalt a Fővárosi Ítéltábla korábbi eseti döntéseire is. A védő indítványa szerint - mivel kétséget kizáró bizonyossággal bíró bizonyíték nem áll rendelkezésre - védencét bizonyítottság hiányában kell felmenteni.

I. rendű vádlott felszólalásában kifogásolta, hogy míg a vádirat szerint ő IV. r. vádlottat Törökországban küldte kábítószer vásárlásra, addig az ítélet azt tartalmazza, hogy IV. r. vádlott az áruért Nagy-Britanniába utazott. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elutasította tanú tanúkénti meghallgatására előterjesztett indítványát.

II. rendű vádlott védője a fellebbezését fenntartva az ítéltábla előtt megismételte annak írásbeli indokolásában foglaltakat. Eszerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás több tekintetben téves következtetéseken alapul. A rendelkezésre álló bizonyítékok mindösszesen azt igazolják kétséget kizáró módon, hogy a vádlottak ismerték egymást, a bíróság ezen túl a védenccé védekezését és az azokat alátámasztó csatolt iratokat, - miszerint tartózkodási engedély miatt tartotta a kapcsolatot társaival, az ingatlant egy nő ismerősével látogatta, az elkövetési időpontokban pedig Csehországban, illetve Németországban tartózkodott - nem vette figyelembe. Rámutatott arra, hogy a szlovák fedett nyomozók a zárt tárgyaláson már nem ismerték fel egyértelműen védencét, aki magyarul akkor még nem beszélt, így tehát közös nyelv híján utasításokat sem adhatott IV. rendű vádlottnak. Sérelmezte azt a megállapítást, hogy a IV. r. vádlott által megszerzett 11.000 €-t a vádlottak egyenlő arányban osztották fel egymás között, érvelése szerint erre vonatkozó tény az eljárás során nem merült fel, emellett ellentétben áll azzal a tényállítással is, hogy a török származású vádlottak vezető szerepet töltöttek be a kitervelt cselekményt illetően. Indítványozta, hogy az ítéltábla védencét bizonyítottság hiányában mentse fel az ellene felhozott bűncselekmény alól, a bűnösség megállapítása esetén pedig nyomatékos enyhítő körülményként kérte figyelembe venni a vádlott büntetlen előéletét, az időmúlást, továbbá igazolt szívbetegségét, azzal, hogy állapota a börtönben való tartózkodás alatt sokat romlott. A védő a nyilvános ülésen csatolt, a kurdok ottani helyzetéről szóló török újságcikket, ehhez kapcsolódóan kifejtette, hogy védencét Törökországban vallása és származása miatt is üldözik, ezért - az egyébként pontatlanul megfogalmazott - kiutasításra vonatkozó rendelkezés mellőzését kérte. A védő írásbeli fellebbezésében ezentúl sérelmezte a számára első fokon megállapított bünyügyi költség összegét és kérte, hogy az ítéltábla a kirendelt védői díjakat vizsgálja felül és utasítsa Fővárosi Törvényszéket az elmaradt védői díj kifizetésére.

II. rendű vádlott felszólalásában kifogásolta, hogy az általa benyújtott iratokat, melyek németországi tartózkodását igazolták az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, ahogyan azt sem, hogy tanúval tudja bizonyítani, miszerint egy nőismerősével volt együtt az ingatlanban.

III. rendű vádlott védője felszólalásában a fellebbezését elsődlegesen védenccé felmentéséért, másodlagosan az ítélet megváltoztatásáért, az elkövetett bűncselekmény helyes minősítése és a kiszabott szabadságvesztés enyhítése érdekében tartotta fenn. Sérelmezte, hogy bár az elsőfokú bíróság hosszas és részletes bizonyítást folytatott le a védői bizonyítási indítványt elutasította. Részben emiatt a bíróság a bűncselekmény minősítésére tévesen következtetett, a tényállás iratellenes megállapításokat is tartalmaz. A védő nem vitatta, hogy védenccé felelősségét illetően több nem cáfolható bizonyíték áll rendelkezésre, így az, hogy az általa bérelt és ténylegesen használt ingatlanban kábítószer tartalmú anyagot találtak. Azt sem vitatta, hogy védenccé az I. rendű vádlottal szoros baráti kapcsolatban állt és ismerte a többieket is. I. rendű vádlottal való kapcsolatából kiemelte, hogy védenccé nemcsak neki, de utóbbi ismerősének is lehetővé tette az ingatlan

használatát. A védő rámutatott arra, hogy az ítéleti tényállás sem tartalmazza azt, hogy a III. rendű vádlott által használt ingatlanba mikor, kitől és milyen körülmények között került a lefoglalt kábítószer. Álláspontja szerint védencét nagyon súlyos gondatlanság terheli a csomagot illetően, azt ugyanis úgy vette át és őrizte meg, hogy nem győződött meg annak tartalmáról. Ugyanakkor az e körben elvárható gondosság elmulasztása nem bűncselekmény, ezért felmentése indokolt. A tényállást tovább elemezve a védő szerint semmilyen tény nem támasztja alá, hogy védenca tudott volna a kábítószer átadásáról és ahhoz telefonok és telefonkártyák beszerzésével segítséget nyújtott volna. Az egyébként saját, illetve testvére telefonjai, valamint a telefonkártyák I. rendű vádlott részére való rendelkezésre bocsátásával, átadásával a köztük lévő baráti viszony miatt és a jövőbeni közös üzlet reményében nyújtott segítséget. Részletezve védenca akkori anyagi lehetőségeit rámutatott arra, hogy bár folyamatosan munkát végzett, ennek ellenére szűkösen élt, ilyen életmód kábítószer-kereskedelem mellett nem magyarázható. Álláspontja szerint a legrosszabb esetben a vádlott terhére az állapítható meg, hogy a kábítószer-kereskedelem részleteiről nem tudva a kábítószer tárolását végezte (Btk.178.§.), az általa nyújtott segítségért, a tárolás lehetővé tételéért semmilyen anyagi előnyhöz nem jutott. A védő a bűnösség megállapításának esetére a szabadságvesztés büntetés lényeges enyhítését kérte figyelemmel az igen jelentős időmúlásra és arra, hogy védenca hosszú ideig állt személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt. A csatolt, a vádlott munkaviszonyára vonatkozó iratokra hivatkozva jelezte, hogy védenca letartóztatásból való szabadulása óta folyamatosan munkát végez és jogkövető magatartást folytat.

IV. rendű vádlott védőjének perbeszéde szerint az első bírói ítélet részben megalapozatlan, mivel a tényállás részben felderítetlen, illetve ellentétes a bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával. Ezen túlmenően olyan eljárási szabálysértés is történt, mely lényeges kihatással volt az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására. A védő az iratellenességre vonatkozó megállapítását azzal indokolta, hogy bár az ítélet tényként rögzíti, hogy ügyfele az árut Nagy-Britanniában szerezte be, majd azzal Franciaországban, Németországban és Ausztria keresztül Magyarországra utazott, valójában semmilyen bizonyíték nincs arra, hogy mikor és milyen célból utazott, majd milyen útvonalon csempészte be az országba a kábítószer. A felderítetlenséget illetően rámutatott arra, hogy a szlovák eljárási szabályok a titkos műveletek végrehajtását illetően a magyarnál megengedőbb szabályozást tartalmaznak.

A szlovák nyomozás 2015. július 13-i elrendelését megelőzően történetekre semmilyen bizonyíték nem áll rendelkezésre. Miután erre vonatkozóan a fedett nyomozók meghallgatása sem hozott eredményt nem állapítható meg, hogy a fedett művelet törvényesen történt-e. Az előzményekről tanú-let lehetett volna nyilatkoztatni, az elsőfokú bíróság azonban az erre vonatkozó indítványt elutasította. A bizonyítékok között így nem állnak rendelkezésre a művelet előzményének és az első szakaszának dokumentumai, a fedett nyomozó bevonása pedig még a művelet engedélyezése előtt történt. Mindez álláspontja szerint egyrészt a művelet törvényességét vonja kétségbe, másrészt az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét is érinti, hiszen a törvényszéknek feladata lett volna a szlovák eljárás felhasználására vonatkozó indokát adnia. A fedett nyomozó bevonását megelőző időszakra vonatkozóan a tényállás felderítetlen, ennek okán a szlovák fél részéről a megelőző eljárásra vonatkozó információ elhallgatása és a bizonyítás elmaradása ügyfele eljárási jogainak lényeges korlátozását jelenti. Erre figyelemmel elsődlegesen a Be.609.§ (1) bekezdés szerint az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezések megsértése miatt, továbbá mert az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének részben nem tett eleget.

A marasztaló ítélet hatályában való fenntartása esetén védenca vonatkozásában nyomatékos enyhítő körülményként kérte figyelembe venni a közel 4 éves időmúlást, továbbá a vádirati tényállás szerinti szerepét, mindezek alapján lehetőséget látott a kiszabott büntetés enyhítésére.

IV. rendű vádlott felszólalásában ugyancsak sérelmezte tanú1 tanúkenti meghallgatására vonatkozó indítvány elutasítását.

A vádlottak az utolsó szó jogán csatlakoztak a védőik által elmondottakhoz, I. rendű vádlott ezen túl azt hangsúlyozta, hogy bár a kábítószer tartalmazó csomagot megbontották nincs arra bizonyíték, hogy DNS mintája vagy ujjlenyomata azon megtalálható.

II. rendű vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy eddig semmilyen bűncselekményt nem követett el, szívbeteg, ártatlanul van bezárva és felmentését kéri.

IV. rendű vádlott írásban is benyújtott nyilatkozata szerint tanú1 szerepe az ügyben megkérdőjelezhetetlen meghallgatásától azonban mind a szlovák mind a magyar bíróság elhatárolódott. Tagadta, hogy kábítószer csempészett volna Magyarországra előadva, hogy Angliából ismerősei hozták haza autóval, a hatóságoknak semmilyen konkrét bizonyítékuk nincs arra, hogy kábítószer beszerzése végett utazott volna külföldre. Tanú2 is megerősítette azt az állítását, hogy szállítmányozási cégük miatt intézett volna munkát külföldön. Előadta, hogy azért szállt meg panzióban, mert egy hölgy társaságában volt, akit nem akart felhívni a lakására. Téves az elsőfokú bíróság azon gondolatmenete, hogy a saját nevén lévő telefonon virágnyelven kábítószer beszerzését és terjesztését intézte volna. Hangsúlyozta, hogy sosem tagadta az I. és II. rendű vádlottal való kapcsolatát és azt, hogy velük közösen szeretett volna, - pl. citrommal és vizipipa dohánnyal - kereskedni. Az elsőfokú bíróság tévedett a lefoglalt SIM-kártyákat illetően is, azok egy része ugyanis lakótársa tanú2 tulajdonát képezte, más részét pedig szívésségből vásárolta meg és adta át I. rendű vádlottnak anélkül tudta volna, hogy azokat mire kívánja felhasználni.

Az ügyészi fellebbezés megalapozott, a védelmi fellebbezések közül az ítélet tábla az I. és II. rendű vádlott esetében a vagyonelkobzást, míg II. rendű vádlott fellebbezését a büntetés enyhítését illetően találta alaposnak.

A fellebbezés irányára tekintettel a Fővárosi Ítélet tábla a Be.590.§ (1) és (2) bekezdése értelmében a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság részletes, a minden körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást az eljárási szabályokat betartva, kellő alapossággal és körültekintéssel folytatta le.

A Be.163.§ meghatározott ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében minden olyan tanút megidézt, akik meghallgatásának eredményeként az ügy eldöntése körében releváns adatok beszerzése volt várható. A nyomozás során beszerzett szakértői véleményt annak ismertetésével a bizonyítás anyagává tette, a tárgyalási szakban indokoltan vont be további - igazságügyi vegyész, genetikus, és orvos – szakértőt az eljárásba.

A tárgyalás anyagává tette a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokat.

A titkos adatszerzés eredményét a tárgyaláson a rögzített hanganyagokat lejátszva, a nyomozati iratokban található kivonatokkal egyeztetve tette a bizonyítás részévé.

Állást foglalt az adatszerzés során beszerzett bizonyítékoknak a büntetőeljárásban való felhasználhatóságáról. Érveivel az ítélet tábla egyetért, a büntetőeljárás hatályos rendelkezésének a titkos adatszerzés megfelelt.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kellő részletességgel és alaposággal foglalkozott a szlovák társszervektől érkezett nyomozati iratok, továbbá a fedett nyomozók alkalmazásának törvényességével, a szlovák nyomozati eljárás eredményének bizonyítékkénti felhasználhatóságával.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság érvelését a következőkkel egészíti ki. A Magyarország által kért, illetve Magyarország által nyújtott nemzetközi egyezményeken alapuló államok közti segítségnyújtást büntető ügyekben az 1996. évi XXXVIII. számú a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény (a továbbiakban Nbj.) szabályozza, az Európai Unió tagállamai közti igazságügyi együttműködés egyes kérdéseinek részletes szabályait a 2012. évi CLXXX. számú az Európai Unió tagállamainak bűnügyi együttműködéséről szóló törvény (továbbiakban Eutv.) tartalmazza.

Az eljárás iratait áttekintve az ítélet tábla megállapította, hogy a 29022/426/2015. bü. számú vádlott és társai elleni 2015. július 28-án Magyarországon elrendelt nyomozás során a szlovák társszervektől érkezett, a nyomozati iratok 311-333. oldaláig található helyzet jelentés, illetve az ahhoz csatolt nyomozati cselekményekről szóló iratok magyar hatóságnak történő megküldése megfelel az Nbj. 73. § (3) bekezdésében foglaltaknak, miszerint a magyar igazságügyi hatóság a folyamatban lévő büntetőeljárásban a külföldi hatóságtól információkérésre irányuló megkeresés nélkül is közvetlenül tájékoztatást fogadhat.

A nyomozás későbbi szakaszában a szlovák szervektől érkezett, a nyomozati iratok 863-1418. és 1427-1526. oldalán szereplő iratok a magyar hatóság (Fővárosi Főügyészség) 2015. november 23-i (nyomozati irat 1427. oldal) az Nbj. 63.§ alapján előterjesztett jogsegély iránti kérelme alapján került csatolásra.

IV. r. vádlott ellen Magyarországon 29022/589/2016.bü. szám alatt a Legfőbb Ügyészség Nyomozás Felügyeleti és Védőelkészítési Főosztály NF.6778/2016/1-I. számú határozata (nyomozati irat 7. oldal) alapján került sor 2016. november 18-án nyomozás elrendelésére. Az idézett határozat szerint az ügyészség a Szlovák Köztársaságban indult bűnügyben a Szlovák Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának a büntetőeljárás átvételére tett felajánlását az Nbj. törvénye 44.§ (1) bekezdése alapján fogadta el.

A tárgyalási szakban az eljáró bíróságnak az Eutv. 36.§. alapján Európai Nyomozási Határozatot bocsátott ki a Szlovák Köztársaság mint Végrehajtó Állam felé az igazságügyi hatóság adatbázisában fellelhető információ megszerzése és videokonferencián, vagy egyéb audiovizuális közvetítő eszköz útján történő tanú meghallgatása érdekében. Utóbbi – a nyomozás során fedett nyomozóként eljáró – tanú meghallgatása összhangban van a szlovák eljárási szabályokkal (bírói 199. számú utóirat), valamint a fedett nyomozók meghallgatására vonatkozó Be.255.§ (2) bekezdés szabályaival is.

Miután az elsőfokú bíróság valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlenül szükséges bizonyítékot beszerzett helytállóan került sor a felmerült bizonyítási indítványok elutasítására, azok teljesítése az ügy érdemi elbírálását nem segítette volna elő, csupán az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezte volna.

A fentiek alapján az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása nem indokolt, az ügy érdemi elbírálásának eljárásjogi akadálya nem merült fel.

Az elsőfokú bíróságnak a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a feltárt bizonyítékok értékelésével megállapított tényállás a Be.592.§ (2) bekezdés a) és d) pontja szerint részben

megalapozatlan, mert az téves ténybeli következtetést tartalmaz és kismértékben hiányos.

A megalapozatlanságot a másodfokú bíróság a Be.593.§ (1) a) pont alapján az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetés alapján történt kiegészítéssel és helyesbítéssel az alábbiak szerint küszöbölte ki:

A vádlottak személyi részére vonatkozó megállapításokat

- I. rendű vádlott tekintetében (9.o. 3. bek.) azzal egészíti ki, hogy a vádlottnak Magyarországon 1992-ben leánygyermek született (másodfokú irat 14. utóirat)
- II. rendű vádlott tekintetében (9. o. 5. bek.) pedig azzal, hogy a vádlott együtt él török feleségével és gyermekeivel, továbbá azzal, hogy súlyos szív-műtéten esett át, szívbetege miatt jelenleg is állandó kezelésre szorul (25.sz.tjk.33.o., 191.utóirat szakértői vélemény)

A történeti tényállást tekintve:

- az ítélet 11. oldal utolsó bekezdésében a dátumot illetően elírás történt, ezért azt 2015. július 21-re javítja ki,
- 12. oldal első bekezdését (helytelen ténybeli következtetés okán) mellőzi,
- 13. oldal utolsó bekezdéséből (helytelen ténybeli következtetés után) mellőzi azt a megállapítást, hogy IV. és I. rendű vádlott a török étteremben egyeztettek a kábítószer átadás részleteiről, ehelyett megállapítja, hogy a vádlottak a török étteremben találkoztak,
- 14. oldal utolsó előtti bekezdéséből II.r. vádlott megnevezését mellőzi,
- 14. oldal utolsó bekezdése elé átemeli az ítélet indokolásából az 59. oldal 7. bekezdés utolsó mondatát.

Elírás folytán javításra szorul továbbá az ítélet indokolásának a 20. oldal 2. bekezdés 3.mondata, az ott írt név helyesbítésre került, a 36. oldal második bekezdés első sorában írt időpont helyesen 2015. július 21.

A fenti változtatásokkal a tényállás a Be.592.§. (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentessé vált, ezért a Be. 593.§ (3) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság az ítéletnek a Be.167.§. szerinti bizonyítékok számbavételét és értékelését tartalmazó részében példásan, meghatározott logikai sorrendben, követhető és ellenőrizhető módon fejtette ki azon meggyőződését, hogy mely bizonyítékoknak adott hitelt, és a döntését mire alapozta.

Ennek körében megfelelően számot adott arról, hogy miért vetette el a vádlottak védekezését.

Az elsőfokú bíróság indokolásában a védekezés irányára tekintettel részletesen elemezte a vádlottak egymás közti kapcsolatát (20-28.o.) és a vallomások, a vádlottak előéletére vonatkozó iratokat, a híváslisták és a cellainformációk alapján megalapozottan vont következtetést arra, hogy a vádlottak valamennyien ismerték egymást és az elkövetés idején kapcsolatban is álltak egymással.

Példás részletességgel elemezte a vádban írt három elkövetési idő: 2015. július 16., július 21. és augusztus 7. napját illetően a vádlottak érintettségét, azt, hogy részt vettek-e cselekményekben és ha igen, milyen módon (28-57.o.).

2015. július 16-át illetően a rendelkezésre álló terhelő bizonyítékok elsődlegesen a szlovák társszervektől érkezett iratok, továbbá tanú3 terhelő vallomása a II. és IV. rendű vádlottat illetően. Az ítélet indokolása e körben annyiban szorul kijavításra, hogy tanú4 - aki a 2015. július 16-i megbeszélésen még nem vett részt - II. r. vádlott vádlott tekintetében terhelő vallomást nem tett (29. oldal negyedik bekezdés).

A másodfokú bíróság egyetért azzal a törvényszéki állásponttal, hogy a szlovák ügyészi társ szervek által rendelkezésre bocsátott iratok szerint a fedett nyomozó bevonása az ottani eljárási szabályok szerint zajlott, és az a magyar eljárási szabályokkal sem állt ellentétben.

A társszervek által megküldött és a 29022/589/2016. bü. számú nyomozati irathoz csatolt releváns iratok időrendi sorrendben a következők:

- hivatalos feljegyzés 2015. július 14-én (1049.o.) arról, hogy Nové Zamky járásban 2015. július 16. napján török nemzetiségi állampolgárok találkozója várható kábítószer és pszichotróp anyagok eladásáról, továbbá arról, hogy II. r. vádlott az Unió tagállamaiban való tartózkodás céljából hamis iratokat készít a beszerezni,
- hivatalos feljegyzés 2015. július 14-én (1050. o.) arról, hogy 2015. június hónaptól "török kurdok" új kábítószer útvonalat igyekeznek építeni Magyarországon keresztül Szlovákiába,
- Nitrai Járásbíróság nyomozási bírása 2015. július 15. napján kiadott parancsa tanú3 fedőnevet használó ügynök bevonására (989.o.),
- kérelem a színlelt átruházás (művelet) végrehajtására (964-968. o.), melyben a nyomozó hatóság a Nové Zamky Járási Ügyészségtől színlelt átruházásra kért parancsot,
- a Nové Zamky Járási Ügyészség 2015. július 16-án kelt parancsa (967-969. o.) tanú3 részére 2015. július 17 – július 27-ig,
- a Nitrai Járásbíróság nyomozási bírása 2015. július 20-án kelt parancsa tanú4 ügynök bevonására (989. o.),
- a nyomozóhatóság 2015. július 21-én kelt feljegyzése (1052-1053.o.) a IV. r. vádlottról a magyar hatóságtól 2015. július 13-án kért és 2015. július 14-én kapott információkról,
- nyomozó hatóság kérelme a színlelt átruházás (fedett művelet) végrehajtására 2015. július 31-én (984-986.o.) 2015. augusztus 5-től 2015. augusztus 15-ig időtartamra,
- Nitrai Ügyészség 2015. július 5-én kelt parancsa (987-990.o.) fedett művelet végrehajtására a 2015. augusztus 6. és 2015. október 5. közti időszakra.

Mindezek igazolják, hogy szlovák nyomozó hatóság már a 2015. július 13-án elrendelt nyomozás kezdetén kábítószer-kereskedelemre vonatkozóan rendelkezett információkkal IV. rendű vádlottat és ún. "török kurd" személyek személyeket illetően is, továbbá terhelő adatok álltak rendelkezésre II. rendű vádlottra is.

Ezen túl az ügyben a Nitrai Járásbíróság nyomozási bírájától származó 2015. július 15-én kelt felhatalmazás alapján jogszerűen került sor tanú3 ügynök (fedett nyomozó) bevonására. A 2015. július 16-án lezajlott találkozó eredményeként az illetékes ügyészség parancsot adott 2015. július 17-től kezdődően az előre kialakított mennyiségű heroin színlelt vásárlására, mely alapján a kábítószer megvásárlása (színlelt átruházása) 2015. július 21-én történt meg, a fentiek szerint érvényes felhatalmazás alapján. Az ezen találkozón megrendelt további kábítószer vásárlására és átvételére (színlelt átruházására) a fedett nyomozók a fentiekben részletezettek szerint 2015. augusztus 7-én szintén érvényes felhatalmazással rendelkeztek.

A másodfokú bíróság a hatósági provokációra vonatkozó védelmi érvelésével sem értett egyet. A hivatkozott Fővárosi Ítéltábla eseti döntéseiben, továbbá a Teixeira de Castro Portugália elleni ügyben hozott Emberi Jogok Európai Bíróságának határozatában foglaltak szerint az adott ügyekben az ügynök, fedett nyomozó által kifejtett agent provocateur-i fellépés jogellenessége sértette a terhelte tisztességes eljáráshoz való jogát, ezért a rendőrségi felbujtás eredményeként beszerzett bizonyítékot ki kellett zárni az eljárásból.

Azzal az ítéltábla is egyetért, hogy a titkos információgyűjtés, művelet keretében a hatóság tagja,

vagy az általa megbízott személy nem fejthet ki olyan tevékenységet, amelynek során konkrét személyt bűncselekmény elkövetésére rábír. A tisztességes eljárás sérelmét jelenti, ha az elkövető felbujtás nélkül nem valósította volna meg a bűncselekményt.

Adott ügyben a fentiekben felsorolt hivatalos feljegyzések, illetve ügyészégi, bírói határozatok indokolása tartalmazza, hogy a szlovák nyomozó hatóság már 2015. július 16-át megelőzően rendelkezett információval IV. r. vádlott, illetve bizonyos török kurd személyek Szlovákiát érintő kábítószerrel kapcsolatos bűnös magatartásáról. A konkrét elkövetést illetően pedig tanú3 tanúkénti vallomása szerint bírósági utasítás szolt arról, hogy ügynököt kell alkalmazni, azzal, hogy a célszemély állítólag heroint árul (276.sz.tjk 12.o.). Első találkozásukkor az őt instruáló tiszt utasítása alapján IV. r. vádlottnak megköszönte az általa küldött mintákat és azt mondta neki, hogy érdekli a közös üzlet (276.sz.tjk.9.o., nyomozati irat 1451.o. elsőfokú ítélet 29. oldal 7. bekezdés). Mindezek igazolják, hogy a hatóság részéről állt rendelkezésre olyan előzetes adat, amely nemcsak általában a kábítószer-kereskedelemre, hanem a konkrétan adott helyre, időre és személyre (IV. r. vádlott) vonatkozóan engedett bűnelkövetésre következtetni.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság nem osztotta a fedett nyomozó (ügynök) részéről tanúsított félrevezető, kezdeményező magatartásra vonatkozó védelmi álláspontot, az adott ügyben a fent részletezett rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem állapítható meg a hatósági provokáció.

A bizonyíték beszerzése a fedett művelet során is törvényes volt, a Be.167.§.(5) bekezdés szerint nincs indok a fedett nyomozók eljárása során keletkezett információk, adatok bizonyítékok köréből való kizárására.

A vádlottak konkrét cselekvőségét illetően a vásárlókkal közvetlen kapcsolatba kerülő IV. rendű vádlott esetében áll rendelkezésre a legtöbb terhelő adat. A két fedett nyomozó tanúkénti vallomása, a szlovák nyomozati eljárás adatai, a magyar hatóság által folytatott titkos adatszerzés és a vádlott megfigyeléséről szóló rendőri jelentések, a híváslisták és cellainformációk igazságügyi vegyész szakértői vélemények IV. rendű vádlott esetében kétséget kizáróan igazolják, hogy kábítószer beszerzésére, eladására vállalkozott és a tényállásban megállapított kábítószer mennyiséget értékesítette is.

I. rendű vádlottat terhelő adatokat - társai nyilatkozatait, tanú3 vallomását, a rendelkezésre álló híváslistákat, megfigyelésről szóló jelentéseket, továbbá a konspirált beszélgetések tartalmát - összevetve a törvényszék helytálló mérlegeléssel vont következtetést a kábítószer beszerzésben és értékesítésben betöltött szerepére.

II. rendű vádlott személyéről és cselekvőségéről tanú3 - a védelmi állásponttal eltérően - következetesen és határozottan nyilatkozott, utóbbi vádlott érintettségét a feltételezett szlovák vásárlók felé a híváslisták és cellainformációk is alátámasztják. Az elsőfokú bíróság a fentiekkel összevetve helytállóan utasította el arra vonatkozó védekezését, hogy a vádban írt elkövetési időben külföldön tartózkodott. Arra azonban, hogy a fellelt kábítószerrel a vádlottnak tudomása lett volna kellő bizonyíték nem áll rendelkezésre. A törvényszék érvelése szerint nem lehet véletlen, hogy a vádlott mobiltelefonja cellainformációja alapján legalább 6 alkalommal járt ott, közte a kábítószer augusztus 7-i átadását megelőző estén is (49.o.). Az elsőfokú bíróság a vádlott terhére megállapított tényállást illetően részint nem vette figyelembe a vádlott nem cáfolt védekezését, miszerint egy hölgy ismerősével látogatta az ingatlant, másrészt pusztán az ott tartózkodás tényéből és a vádlottnak az erre vonatkozó ellentmondásos védekezéséből helytelenül vont következtetést egyéb bizonyíték híján arra, hogy az ott az I. rendű vádlott által elhelyezett kábítószerrel tudomása lett volna. Mindezek alapján kétséget kizáró módon még az sem bizonyított, hogy a II. rendű vádlottnak tudomása lett volna a III. rendű vádlott ingatlanán tárolt kábítószerrel ennek okán a másodfokú

bíróság az ott talált kábítószer és különböző eszközök beszerzésére vonatkozó tényállási részt mellőzte az ítéletből.

III. rendű vádlott érintettségére vonatkozóan a híváslisták, a konspirált beszélgetések adatai és saját vallomásán túl rendelkezésre állnak a szakértői vizsgálat eredményei is. Utóbbiak kimutatták, hogy az általa bérelt ingatlanon tárolt kábítószer csomagolóanyagán a vádlott ujjnyoma, a heroinnal szennyezett lefoglalt gumikesztyűben pedig a genetikai profilja található, amire más magyarázat nem lehet mint az, hogy kapcsolatba került a kábítószerrel. Az egyéb felsorolt bizonyítékok ehhez képest alátámasztják azt a következtetést, hogy a vádlottnak tudomása volt a kábítószer ottlétéről, arról, hogy társai kábítószer értékesítésével foglalkoznak, amelyhez a szer tárolásával maga is hozzájárult.

A törvényszék tévedett azon megállapításával, hogy a 11.000 €-t vádlottak közt egyenlő arányban osztották meg. A kétségekívül IV. r. vádlott került 11.000 € további sorsáról, a felosztás tényéről és annak arányáról (31.o. 5-7.bek.) valójában bizonyíték nem áll rendelkezésre, így tévesen vont következtetést az elsőfokú bíróság arra, hogy a vádlottak a pénzt egyenlő arányban osztották fel egymás között az erre vonatkozó megállapításokat másodfokú bíróság mellőzte az ítélet tényállásából.

Azt továbbá, hogy I. és IV. rendű vádlott 2015. augusztus 7-én a reggeli órákban találkoztak, és mintegy fél órán át beszélgettek a rendelkezésre álló megfigyelésről szóló jelentés egyértelműen igazolja, a beszélgetés tartalmáról azonban bizonyíték nem áll rendelkezésre, enélkül pedig megalapozatlan az a következtetés, hogy a kábítószer átadás részleteiről egyeztettek volna, ezért a másodfokú bíróság ezt a részt is mellőzte az ítélet megállapításai közül.

A fentiekén túl azonban összességében az elsőfokú bíróság a bizonyítás eredményeként megalapozottan vont következtetést az egyes vádlottak cselekvőségére.

A vádlottak és védőik felmentésre irányuló fellebbezése – új bizonyíték hiányában – az elsőfokú bíróság a bizonyítás bizonyítékértékelő tevékenységének kritikái, melyek a már meglévő mérlegelt bizonyítékok újraértékelését és a terheltek védekezésének elfogadását célozták. Az irányadó perrendi szabályok szerint ez irányú fellebbezések megalapozott tényálláshoz kötöttség folytán a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

A törvényszék az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést valamennyi vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is nagyrészt – III. rendű vádlott kivételével – megfelel a büntető anyagi rendelkezéseknek

Az elsőfokú bíróság által is felhívott 1/2007. Büntető jogegységi határozat a kábítószerrel visszaélés bűncselekmény megvalósulásának kritériumait meghatározva rögzíti, hogy a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások, folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adásvétel által valósulnak meg. Haszonszerzésre irányulnak, és magukban foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztókhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett, önálló tettesi cselekmény. Mindezek szerint a III. rendű vádlott által tanúsított magatartás helyes minősítése – az ügyészi állásponttal egyezően – a tártettesi alakzat.

A törvényszék a büntetés kiszabása kapcsán figyelembe veendő körülményeket alapvetően helyesen sorolta fel, az kiegészítendő II. rendű vádlott esetében azzal, hogy súlyos betegségben szenved, a III. rendű vádlott tekintetében – a minősítés változására tekintettel – mellőzni szükséges a bűnsegédi

elkövetői alakzat enyhítő körülményként történő értékelését.

A kiegészített bűnösségi körülmények értékelése alapján az ítéltábla álláspontja szerint a I. és IV. rendű vádlott esetében az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány arányban áll az általuk elkövetett cselekmény tárgyi súlyával és a személyükben rejlő társadalomra veszélyességgel, így annak enyhítése nem indokolt.

Ellenben II. rendű vádlott esetében a cselekményben, illetve az eljárásban betöltött szerepére és arra tekintettel, hogy IV. rendű vádlotthoz hasonlóan a cselekményben nem volt érintett az ítéltábla lehetőséget látott a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítésére.

A török állampolgárságú vádlott esetében az elkövetett cselekmény jellegére és tárgyi súlyára tekintettel a törvényszék indokoltan alkalmazta a kiutasítás intézkedést, figyelemmel azonban a vádlott büntetlen előéletére a végleges kiutasításra vonatkozó rendelkezés indokolatlan, ezért az ítéltábla a vádlott esetében Magyarország területéről történő kiutasítást 8 évre enyhítette.

Ezzel szemben III. rendű vádlott esetében az ítéltábla alaposnak találta az ügyészi a büntetés súlyosítására irányuló fellebbezést is. A kábítószer-kereskedelem bűncselekményt illetően különös visszaeső vádlott esetében figyelemmel a megváltozott elkövetői alakzatra is az első fokon kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés súlyosítása szükséges.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés mértékéből kiindulva II. és IV. rendű vádlott esetében az ítéltábla által eszközölt enyhítés, illetve súlyosítás nem tekinthető a büntetés jelentéktelen változtatásának (Be.605. § (2) bekezdés).

A másodfokú bíróság I. rendű vádlott tekintetében a kiutasításra vonatkozó rendelkezést Magyarország megnevezésével helyesbítette, IV. rendű vádlott esetében a közügyektől eltiltást a Btk. 33.§ (2) bekezdése alapján mellékbüntetésként nevezte meg.

Az elsőfokú bíróság által helyesen felhívott Btk.74.§. (1) bekezdés a) pontja szerint vagyonek Kobzást kell elrendelni arra vagyona, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetésének során szerzett.

A törvényszék IV. rendű vádlott esetében a fenti jogszabály szerint a kábítószer értékesítése során annak vételáraként átvett összeg tekintetében indokoltan alkalmazott vagyonek Kobzást, a másodfokú bíróság a helyesbített tényállás alapján az őt terhelő vagyonek Kobzás összegét helyesbítette, ugyanakkor a további- I. rendű és II. rendű – vádlottakkal való megosztásra, valamint II. rendű vádlott tekintetében a tőle lefoglalt pénznek a vagyonek Kobzás biztosításának visszatartására vonatkozó rendelkezést mellőzte.

A kényszerintézkedésben töltött idő beszámításával kapcsolatos ítéleti rendelkezés a jogszabályoknak megfelelő, az ítéltábla az iratok alapján csupán az egyes intézkedések időpontját javította ki.

Az elsőfokú ítélet bevezető részéből a büntető megjelölést a Be.561. § alapján mellőzte.
Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

A fent írtakra figyelemmel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be.599.§ (1) bekezdés szerinti nyilvános ülésen eljárva a Be.606.§ (1) és (2) bekezdés alapján megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be.605.§ (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

I. rendű, II. rendű és IV. rendű vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig

letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe a Btk.92.§ (1) bekezdés alapján beszámította.

A III. rendű vádlott időközben megváltozott személyi adatait a Be.184.§ (2) bekezdés e) és f) pontjára figyelemmel a Be. 561.§ (2) bekezdés b) pontja alapján jelölte meg.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget és a III. rendű vádlott fizetési kötelezettségét a Be.613.§ (1) bekezdés alapján állapította meg az ítélőtábla, a magyar nyelvet nem ismerő I. és II. rendű vádlott tekintetében a fordítással felmerült bűnügyi költséget a Be.576.§ (1) bekezdés b) pontja alapján az állam viseli. II. rendű vádlottat az eredményes fellebbezésre figyelemmel a Be.613.§ (2) bekezdés alapján mentesítette a másodfokú bírósági eljárásban a védő kirendelésével felmerült bűnügyi költség megfizetése alól.

Budapest, 2019. év június hó 4. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke

Dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2019.év február hó 12. napján kelt 28.1652/2016/331. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.70/2019/32. számú ítéletében foglalt változtatással 2019. év június hó 4. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2019. év június hó 4. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke